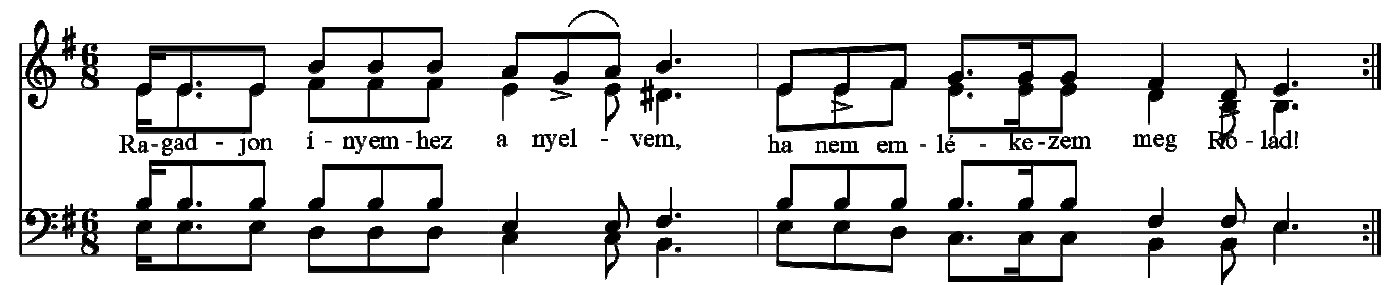

B Nb. 4. olvasmányközi zsoltár

Ra-gad - jon í - nyem - hez a nyelv - vem, ha nem em - lé - ke - zem meg Ró - lad!

hogy ő - rök - ké él - jen min - den Ó - ben - ne hí - vő!

Babilon folyói mellett ültünk és sírtunk, * Sion városára emlékeztünk.
Hárfáinkat fűzfákra függesztettük, * azon a földön. ANT.

Mert akik elhurcoltak minket, * dalt akartak hallani tőlünk.
Elnyomóink örömeinek követeltek tőlünk: * "Daloljatok nekünk Sion dalai**iból**!" ANT.

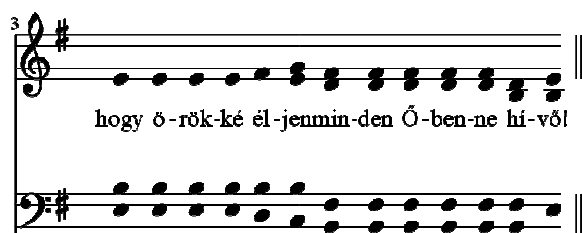
Hogyan dalolhatnánk az Úr énekeit * az idegen földön?
Ha elfelednék téged, Jeruzsálem, * száradjon el a jobb kezem! ANT.

Ragadjon ínyemhez a nyelvem, * ha nem emlékezem meg rólad.
Ha nem Jeruzsálemet tartom * legfőbb öröömnek. ANT.

B Nb.4.ev.

Is - ten úgy sze - ret - te a vi - lá - got, hogy egy - szü - lött Fi - át ad - ta ér - te,

hogy ő - rök - ké él - jen min - den Ó - ben - ne hí - vő!